

Anti-melodrama deconstruït

La història. Província de Girona i Madrid, ara. Petra, pintora, s'instal·la al mas de l'artista plàstic Jaume, egoista i despietat, convençuda que és el seu pare, coneix la dona i el fill, però les coses es compliquen.

Les formes. Jaime Rosales (Barcelona, 1970) cineasta que va d'artista, explica històries normals que ratllen la vulgaritat fulletonesca. Però el 'toc Rosales'

els confereix un to d'impostada distinció. Rosales pertany a la classe de directors que s'han de fer veure. Com els ufanosos directors d'orquestra simfònica. Per tant, el seu cinema evita maneres comunes. A 'Petra' s'acarra amb el melodrama romàntic (algun despistat n'ha dit tragèdia grega!), quan les

famílies del segle dinou amagaven incestos tot a cent, i la burgesia operava amb total cinisme amorat. Només que si aquells fulletons del carreró del crim parisenc tenien 5 actes, el Rosales ho explica en 7 capítols desordenats que anuncien el què, més o menys, acabarà succeint. Més que pètria, 'Petra' esdevé esllavissadissa. Fidel al seu manierista estil narratiu, el Rosales i la seva xafardera càmera serpenteja al voltant dels decorats, dels personat-

ges i de les habitacions buides, i dels prats entre penya-segats. Malgrat ho pretengui, aquest anti-melodrama (de)construït no pot evitar caure en la 'vulgaritat' dels llocs comuns, les el·lipsis comunes, els matussers girs de guió (Ei! Que toca desvetllar l'espectador/a distret/a) i enfilat un final balsàmic. ¿Qui havia dit tragèdia? Fulletó i vas que et mates. Com ja és norma pseudo-feminista en el

panorama actual, l'equip masculí perd per golejada davant el femení. Què més? Ah, sí! Com sigui que el dolentíssim pervers de la pel·lícula, encarnat pel tal Joan Botey que no és actor, cal que la resta del càsting faci veure que tampoc no ho és. ¿Cinema professional desbravat? ¿O cinema amateur improvisat?

Petra

Director:

Jaime Rosales.

Intèrprets:

Bárbara Lennie,

Joan Botey,

Álex

Brendemühl.

Espanya-

Dinamarca-

França, 2018.

105'. Funatic

Lleida.

Ni una cosa ni l'altra. O les dues.

El fons. De mare només n'hi ha una, i encara és massa.

La imatge. La Petra-Bárbara Lennie pintant de negre el retrat que mai no acaba d'acabar sobre el pare.

La frase. 'En el arte busco la verdad', assevera Petra. Aleshores, 'Petra' la pel·lícula, no és art.

La recomanació. Del tot reservadíssim per a fans de la bàrbara Lennie, i d'intèrprets potser massa dòcils.